

Moderato

Se-a u - de pe u - li - ța sa - tu - lui meu un ro - pot gră - bit de co - pi - te, Un
 glas de de - par - te ce vi - ne me - reu, un chi - ot de do - ruri cum - pli - te. E poa - te lu - bi - tul, e
 poa - te chiar El! Nu - mi spu - ne că - i vâ - nul stră - i - ne, Căci as - tăzi eu zic poa - te, și
 mâi - ne la fel dar poi - mâ - ne si - gur că vi - ne. Căci vi - ne

1 Se-aude pe ulița satului meu un ropot grăbit de copite,
 Un glas de departe ce vine mereu, un chiot de doruri cumplite.
 E poate Iubitul, e poate chiar El! Nu-mi spune că-i vântul străine,
 [: Căci astăzi eu zic poate, și mâine la fel dar poimâne sigur că vine. :]

2 Copilă mireasă ce mire aștepți, nu-i nimeni în cer ca să vie,
 Zadarnic spre uliță ochii-ți îndrepti, că ulița ta e pustie.
 De când adormiră părinții străbuni stau toate la fel neschimbate,
 [: Ce chiot auzi tu, ce goale minuni, ce glas de vedenii ciudate! .]

3 Se-aude pe ulița satului meu un glas peste lumea deșartă..
 Și iată, un tânăr, ce-l văd numai eu se-aruncă din șa lângă poartă.
 E poate iubitul, se poate că-i El, nu-mi epune că-i vântu-n rovine,
 [: Căci astăzi eu zic poate, și mâine la fel dar poimâne sigur că vine. :]